

Polityka regionalna w Europie w warunkach szoków rozwojowych – wyzwania rozwoju regionalnego wynikające ze społeczno-ekonomicznych konsekwencji agresji Rosji na Ukrainę

Agresja Rosji na Ukrainę pochłonęła dziesiątki tysięcy ofiar w Ukrainie zmuszając do migracji miliony ludzi, jednocześnie wzniciła też globalny kryzys ekonomiczny, który przyniesie poważne, długotrwałe skutki dla całego świata. Konsekwencje szoku wywołanego agresją Rosji na Ukrainę obejmują wiele sfer, przy czym za najważniejsze trzeba uznać kryzys uchodźczy, energetyczny, rolno-spożywczy i finansowy. Konsekwencje wojny rozkładają się nierównomiernie, dotykając w różnym stopniu nie tylko poszczególne kraje członkowskie UE (w większym stopniu przyfrontowe), ale także regiony, nawet w obrębie jednego kraju. Reakcja na obserwowany szok jest także zróżnicowana, co przede wszystkim warunkowane jest posiadanymi zasobami umożliwiającymi podejmowanie określonych reakcji. To zróżnicowanie przestrzenne konsekwencji obecnego kryzysu i zakresu odporności poszczególnych obszarów za zakłócenia, jest szczególnie istotne dla polityki spójności ukierunkowanej terytorialnie dążącej do tworzenia warunków dla zrównoważonego rozwoju.

Celem głównym projektu jest **identyfikacja zróżnicowań przestrzennych wybranych konsekwencji społecznych i ekonomicznych agresji Rosji na Ukrainę i wyjaśnienie ich wpływu na przemiany procesu rozwoju regionalnego i ewolucję działań polityki regionalnej w państwach i regionach Unii Europejskiej (UE).**

Realizacja projektu badawczego zakłada zgromadzenie materiału empirycznego o charakterze pierwotnym i wtórnym oraz wykorzystanie ilościowych i jakościowych metod analizy do badań o charakterze opisowym, wyjaśniającym i weryfikującym.

Przyjęte postępowanie badawcze zakłada:

1. Fazę analizy istniejących danych oraz przeglądu literatury,
2. Fazę badań empirycznych (typologia regionów UE pod względem zróżnicowania zakresu i struktury społecznych oraz ekonomicznych konsekwencji agresji Rosji na Ukrainie, badania ilościowe i jakościowe 4 obszarów wybranych jako studia przypadku w Polsce, Finlandii, Niemczech i Rumunii),
3. Fazę upowszechniania wyników (publikacje, formułowanie rekomendacji dla zmian i sposobów realizacji polityk w celu budowania długookresowej odporności poszczególnych obszarów).

Badania realizowane będą głównie w Polsce, ale także w Finlandii, Niemczech i Rumuni, przy współpracy z renomowanymi ośrodkami badawczymi w tych krajach. Zakres czasowy analizy obejmie lata 2014-2023, a więc okres 3 głównych szoków: agresji Rosji na Ukrainę, SARS-CoV-2 oraz kryzysu finansowego.

Realizując w sposób inkrementalny procedurę badawczą, zespół dążyć będzie nie tylko do wyjaśnienia konsekwencji bieżącego kryzysu spowodowanego wojną, ale do wypracowania mechanizmów umożliwiających budowanie długotrwałej odporności regionów na kolejne kryzysy i szoki rozwojowe.